

På markprøve

For os er og bliver jagten det vigtigste. Ikke sådan at vi ikke gerne vil vinde en prøve, men for os er prøverne et middel til at nå den så perfekte jagthund som muligt, og gennem prøverne tvinges vi til at gøre vores arbejde ordentligt og holde vores hunde i topform.

Sådan gør jeg (Flemming)

Mine forberedelser begynder et godt stykke tid før, det rigtigt går løs. Om foråret er det i slutningen af februar og om efteråret i begyndelsen af august. I de såkaldt stille perioder, bruger jeg cyklen lidt og laver apporttræning, for at holde hunden beskæftiget. Nogen egentlig konditionstræning er der ikke tale om. For det første er det skadeligt for hunden at lade den løbe i galop ved siden af cyklen. For det andet tror jeg ikke, at de hunde, som jeg stræber efter, fysisk får mere ud af at løbe ved cyklen, end jeg selv gør ved en strøgtur på gågaden i Herning. Konditionen kommer af sig selv, hvis hunden har jagtlyst nok, og man selv har terræn nok. Det sidste har jeg, og det første stræber jeg efter at få. På den anden side skal man altså ikke gøre sig store forhåbninger om præmier og hæder, hvis man ikke har den rigtige hund og tilstrækkelige trænings- og jagtmuligheder.

Rigtig fodring

Noget af det, jeg lægger meget vægt på, er korrekt fodring. Lad det være sagt med det samme. Bru-ger man kun sin hund til et par timers jagt hver lørdag i jagttiden, så kan man stort set fylde hvad som helst i vovsen. Den skal nok klare sig, men for den, som stiller store krav til sin hund, med hård jagt hele dagen og måske flere gange om ugen og ønske om toppræstationer i store konkurrence-klasser, hvor der måske skal mange og lange slip til, før det hele er afgjort, da må der et kvalitetsfo-der til. Et kvalitetsfoder er et foder med højt indhold af fedt og med stor biologisk værdi, dvs. omsættelig-hed. Sagt på en anden måde, hvor meget kommer der ud i den anden ende. Jo mere, jo ringere er foderet.

Hvad der imidlertid er lige så vigtigt er vanding. Det er også nærmere beskrevet i artiklen, men det går i al sin enkelthed ud på, at jeg via suppe, vand med lidt opslæmmet leverpostej, lidt

foder med vand over osv. lokker en ekstra halv – trekvart liter vand i Abelone hver morgen i trænings- og konkurrenceperi-oderne. På den måde har hunden sin væskebalance i orden, og ingen ser mig slæbe rundt på vandflasker og dunke i terrænet under prøverne.

Få og lange træningsture

Jeg er ingen ynder af klatræning. Naturligvis kommer mine hunde ud flere gange om dagen, men det er ikke det samme som, at de slippes i terrænet hver dag. Jeg vil meget hellere træne ordentlig et par gange om ugen end, f. eks. tre kvarter hver dag. For det første bliver hunden træt af al den pjat-træning, og for det andet giver det intet til muskler og kredsløb. Når hunden får lov til at arbejde sig helt ud eller jage i flere timer i træk, får den belastet og trænet kredsløbet. Musklerne får styrke og udholdenhed, og overflødig fedt arbejdes væk.

Alt for mange hunde er overvægtige, også når de møder på prøve, og der er egentlig ikke noget at sige til, at de ikke holder til ret lang tids afprøvning eller jagt, og det er altså udholdenheden både den fysiske og den psykiske, man har brug for under en lang dags jagt eller en stor vinderklasse. Koncentrationen skal stadig være i top i sjette slip kl. 16.15. Her er der virkelig mange hunde, der går ned, og det er her, den veltrænede hund afgør konkurrencen til sin fordel.

Når jeg træner om efteråret har jeg altid en død agerhøne i lommen, som jeg kaster efter hver situa-tion. Til at begynde med sørger jeg for, at den unge hund er i ro, inden den døde fugl kastes, men den rutinerede vil jeg gerne provokere. Jeg kaster den med det samme, kaster den lige hen over ho-vedet på hunden eller lader den dumpe ned på klods hold. Alt sammen tjener det til at træne ro i opflugt og skud og vente med apport til ordre gives.

Før finaleslip.

Overblik og sportsånd

Det er naturligvis vigtigt, at man træner sammen med nogen. For det første skal hunden være vant til at være i slip med en makker, og den skal også være vant til at gå bag ved i slip og se de andre hunde arbejde. Det er et særdeles vigtigt træningselement, som man ikke må udelade. Mange hunde går ned på, at en prøve er noget helt andet, end hunden er vant til.

Når der skal skydes fugl for hunden, og her tænker jeg først og fremmest på den unge hund, er det en god idé de første gange at have en kammerat med til at passe den del af arbejdet. Så kan man selv koncentrere sig om hunden. Hunden kan nemlig godt mærke, om farmand har flyttet noget af koncentrationen fra den og over i pegefingeren.

Samme fremgangsmåde bruger jeg på hønsjagterne op til prøverne i jagttiden. Ikke sådan at jeg ikke selv skyder for mine hunde, men jeg beder gerne en god jagtkammerat holde sig til mig, så han kan skyde først, og jeg selv så tænker mere på hunden. Det gælder om at gøre alt med omtanke og investere lidt tålmodighed i mange års samarbejde på jagt.

Efter en god situation må man godt tage den lidt med ro og få hunden "ned" igen. I det hele taget skal man bevare roen og overblikket. Hvis der opstår problemer under træning og på jagt, så lad være med at gå helt grassat på hunden. Find et andet sted og tidspunkt at dressere på.

Det er også vigtigt, at man forbereder sig rigtigt op til selve prøven. En hund som Abelone skal f. eks. have en lang og god træningstur dagen før. Hun har simpelthen så meget overskud og konkur-rencinstinkt i sig, at hun ikke må være for "sulten". Jeg er egentlig overbevist om, at hun ville være bedst, hvis hun fik lov til at gå på jagt de fem af ugens syv dage og vel at

mærke med flere timers sliptid hver dag.

Man skal også tage den med ro på selve prøvedagen. Prøv at få det hele til at ligne en træningstur mest muligt. Prøv at bevare roen, og forsøg at få den til at forplante sig til hunden. Hunden har en fin sans for, om føreren er i balance, og førerens eventuelle nervøsitet forplanter sig straks til vovsen.

Prøv også at udvise god sportsånd under selve prøven. Hvis din hund ikke sekunderer, så få den stoppet, og slip den ikke igen, før dommeren beder dig om det. Hvis makkerens hund er årsag til, at noget ødelægges for din hund, så er det naturligvis ærgerligt, men lad være med at overfuse ham/hende, men tag med et smil mod den undskyldning, du med garanti får.

Undlad også at luften din utilfredshed, hvis dommeren ikke lige synes, at din lille Hassan er verdens bedste hund. Det kan jo være, at han har ret, og han er i hvert fald i den magtposition, der gør, at han bestemmer. Er der noget, du ikke forstår, så kan du sikkert spørge høfligt på et velvalgt tidspunkt, og jeg er sikker på, du får en god forklaring. I de nu over 30 år, hvor jeg har dømt på vore markprøver, har jeg i hvert fald aldrig undladt at forklare yderligere, hvis en hundefører har henvendt sig i en pause eller på et for prøvens afvikling passende tidspunkt.

Når du nu er kommet igennem alt dette, og hunden har bestået apporтерingsprøven og fået sin 1. pr. i åben klasse, så skulle du gerne have materialet til at få dig en god jagthund, som du kan have glæde af mange år frem i tiden. Eneste forudsætning er, at hunden virkelig kommer på jagt. Ingen hund kan samle sig erfaring og rutine ved at stå i hundegården, løbe ved cyklen eller blot blive trænet, uden bøssen er med.